

ایران باستان

باو، پسر شاپور و نواده کیوس

نویسنده: شمشاد امیری خراسانی

انتشار: ۱ آبان ۱۳۹۱ / ۲۰ دقیقه مطالعه

چکیده مقاله

باو (درگذشته ۶۰ ق / ۶۸۰ م) پسر شاپور و نواده کیوس (کاووس ساسانی)، بنیانگذار دودمان باوندیان شاخه کیوسیان است که در تبرستان فرمانروایی می‌کردند. وی در رکاب خسرو پرویز، چند بار به پیکار رفت و از توجه شاه برخوردار شود به حکومت تبرستان و آذربایجان منصوب گشت. چون شیرویه بر تخت نشست، او را به اصطخر تبعید کرد. وی در آتشکده آن سامان گوشه عزلت گزید تا آن که آزمیدخت او را به سپهسالاری برگزید. ... اما باو نپذیرفت تا نوبت به یزدگرد رسید و باو، این بار به درخواست شاه نزد وی رفت. پس از شکست سپاه ایران از

باو (درگذشته ۶۰ ق / ۶۸۰ م) پسر شاپور و نواده کیوس (کاووس ساسانی)، بنیانگذار دودمان باوندیان شاخه کیوسیان است که در تبرستان فرمانروایی می‌کردند.

وی در رکاب خسرو پرویز، چند بار به پیکار رفت و از توجه شاه برخوردار شود به حکومت تبرستان و آذربایجان منصوب گشت. چون شیرویه بر تخت نشست، او را به اصطخر تبعید کرد. وی در آتشکده آن سامان گوشه عزلت گزید تا آن که آزمونیدخت او را به سپهسالاری برگزید.

...

اما باو نپذیرفت تا نوبت به یزدگرد رسید و باو، این بار به درخواست شاه نزد وی رفت. پس از شکست سپاه ایران از اعراب، باو در راه خراسان از یزدگرد اجازه گرفت که به طبرستان رود و پس از زیارت آتشکده کوسان، در گرگان به وی بپیوندد. باو در آنجا خبر قتل یزدگرد را شنید و سر بتراشید و در آتشکده مقام گرفت. بعید نیست که همین معنی باعث شده باشد تا برخی، نیاکان آل باوند را از موبدان بدانند.

باو چندی بعد به درخواست مردم از حملات ترکان به تنگ آمده بودند، با این شرط که «مردان ولایت و زنان به بندگی او را خط دهند» بیرون آمد و با بسیج سپاه توانست مهاجمان را از آن سامان براند و دولتی محلی تأسیس کند. وی پس از پانزده سال حکومت، سرانجام به دست «ولاش» که مدعی حکومت بود کشته شد و ولش بر جای او نشست.

ارجاع به این مقاله

شمشاد امیری خراسانی، «باؤ، پسر شاپور و نواده کیوس»، پارسیان دژ، ۱۳۹۱.

خواندن مقاله و پیوست‌های آن در وبسایت پارسیان دژ

نشانی ثابت این نسخه:

<http://parsiandej.ir/articles/1198/pdf/باؤ-پسر-شاپور-و-نواده-کیوس.pdf>

آخرین ویرایش مقاله: ۱۵ آبان ۱۳۹۹